

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ**

e-mail: ellinoethiopic@gmail.com

http://ausgreeknet.com/ausgreeknet_net/kondas1.htm
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 3561, 102 10 ΑΘΗΝΑ

κοντά σας τα Ελληνο-Αιθιοπικά

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΤΟΣ 29^ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 130
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ιανουάριος - Μάρτιος 2021

Ιδιοκτήτης:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

- ◆ Εκδότης: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΑΣΚΑΤΖΗΣ
- ◆ Έδρα: ΛΟΥΓΙΖΗΣ ΡΙΑΝΚΟΥΡ 42-44, ΑΘΗΝΑ
- ◆ Υπεύθυνος ύλης: ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΣ
- ◆ Σελιδοποίηση: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ
- ◆ Υπεύθ. τυπογραφείου: ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑΣ

Συμπληρωθήκαν φέτος, 60 χρόνια από τη λειτουργία του Σχολικού Συγκροτήματος της Αντίς Αμπέμπας. Λειτούργησε τη σχολική χρονιά 1960-1961, επί Προεδρίας της Ελληνικής Κοινότητας του Αθανασίου Μίχου.

Ήταν η μεγάλη χρονιά του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας. Από τον Οκτώβριο 1960 λειτούργησαν πλέον σε ενιαίο χώρο όλα τα ιδρύματα: το Διαμάντειο Νηπιαγωγείο, η Ζέκειος Δημοτική Σχολή, το Μίχειο Γυμνάσιο και το Οικοτροφείο Σχολών (1961).

Το επίπεδο σπουδών του Ελληνικού Σχολείου ήταν αρκετά υψηλό, εάν λάβουμε υπόψη μας την επαγγελματική πορεία που είχαν οι μαθητές του. Μεταξύ αυτών, υπάρχουν: Καθηγητές Πανεπιστημίου, Διευθυντές Κλινικών Νοσοκομείων, Στελέχη Μεγάλων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και πληθώρα Ελεύθερων Επαγγελματιών.

Το μεγάλο πρόβλημα που απασχολούσε τους Ελληνες που ζούσαν στην Περιφέρεια, ήταν η εκπαίδευση των παιδιών τους. Όσοι είχαν την οικονομική δυνατότητα έστελναν τα παιδιά τους στο πλησιέστερο Ελληνικό Δημοτικό Σχολείο, όπως ήταν της Ασμάρας, του Ντέμπι Ντόλο και της Ντίρε Ντάουας. Μετά την αποφοίτησή τους από τα παραπάνω Σχολεία, μερικοί μαθητές συνέχισαν τις σπουδές τους σε Αγγλόφωνα, Γαλλόφωνα και Ιταλόφωνα Γυμνάσια. Οι περισσότερες οικογένειες ήθελαν τα παιδιά τους να αποκτήσουν την Ελληνική παιδεία και τα έστελναν όπου υπήρχαν Ελληνικά σχολεία με Οικοτροφεία, όπως ήταν το Ελληνικό σχολείο του Χαρτούμ, στο Σουδάν και το Ελληνικό Γυμνάσιο της Μανσούρας στην Αίγυπτο.

Όλα άλλαζαν με τη λειτουργία του Οικοτροφείου Σχολών, όπως είναι η επίσημη ονομασία του. Τα περισσότερα παιδιά μετά την αποφοίτησή τους, από τα Ελληνικά Δημοτικά Σχολεία της πόλης όπου διέμεναν, συνέχισαν τις σπουδές τους στο Ελληνικό Γυμνάσιο της Αντίς Αμπέμπας. Οι προσπάθειες του Αθανασίου Μίχου να πείσει το Ελληνικό Κράτος να χρηματοδοτήσει την κατασκευή του Οικοτροφείου, είχαν αποτέλεσμα.

Στο Σχολικό Συγκρότημα φοίτησαν μαθητές που ήρθαν από τις Ελληνικές παροικίες τής Αιθιοπίας, την Τανζανία, την Ερυθραία, το Τζιμπούτι και το Σουδάν. Το κίνητρο που τους έφερε εκεί ήταν το Οικοτροφείο. Η Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας, στην προσπάθειά της να έρθουν όσοι περισσότεροι μαθητές για να μάθουν την Ελληνική γλώσσα, εφήρμοσε ξεχωριστή οικονομική πολιτική. Οι οικογένειες πλήρωναν ανάλογα με την οικονομική δυνατότητά τους. Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί οικονομικό έλλειμμα, το οποίο κάλυπτε η Κοινότητα από την επιδότηση που έπαιρνε από το Ελληνικό Κράτος.

Επίσης, φέτος συμπληρώθηκαν και 35 χρόνια από τη λειτουργία του Αγγλόφωνου Σχολείου (Greek Community School). Ιδρύθηκε το 1985, επί Προεδρίας της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας Θεόδωρου Ασημακόπουλου, με σκοπό να προσφέρει έσοδα στην Κοινότητα, για να μπορέσει να υποστηρίξει το έργο της. Το αποτέλεσμα δικαιώσει το Θεόδωρο Ασημακόπουλο και σήμερα η Ελληνική Κοινότητα, από τα έσοδα του Αγγλόφωνου Σχολείου, συντηρεί το Σχολικό Συγκρότημα, τον Ιερό Ναό του Αγίου Φρουμεντίου, τη Μητρόπολη Αξώμης, το Ελληνικό Κοιμητήριο, υποστηρίζει τις εκδηλώσεις της Ελληνικής Πρεσβείας και τους αδύναμους συμπατριώτες μας.

Σύλλογος Ελλήνων Αιθιοπίας

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

...Τροποποίηση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας. Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 197/A/12-10-2020 ο Νόμος 4735/2020, με αντικείμενο την απλοποίηση των διαδικασιών πολιτογράφησης αλλοδαπών, ως Ελλήνων πολιτών. Προαπαιτούμενο για κάθε ενδιαφερόμενο, για να υποβάλει αίτηση πολιτογράφησης προς την Ελληνική Πολιτεία, είναι το Πιστοποιητικό Επάρκειας Γνώσεων για Πολιτογράφηση. Οι απόφοιτοι του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας, που έχουν Αιθιοπική υπηκοότητα, το αποκτούν χωρίς εξετάσεις, εφόσον έχουν αποφοιτήσει από ελληνογλωσσο πρόγραμμα ελληνικού Α.Ε.Ι. ή έχουν αποκτήσει μεταπτυχιακό τίτλο ελληνογλωσσου πρόγραμματος ελληνικού Α.Ε.Ι. ή έχουν εκπονήσει διδακτορική διατριβή στα ελληνικά σε ελληνικό Α.Ε.Ι. Όσοι δεν έχουν φοιτήσει στα παραπάνω ιδρύματα, μπορούν να το αποκτήσουν με γραπτές εξετάσεις, από τις οποίες θα πιστοποιείται η επαρκής γνώση σε: γλώσσα, ιστορία, γεωγραφία, πολιτισμό και θεσμούς του πολιτεύματος.

...Τριακόσιοι Εβραίοι μετανάστες από την Αιθιοπία έφθασαν στο Ισραήλ, στο πλαίσιο προγράμματος για την επανένωση οικογενειών εβραϊκής καταγωγής. Στη τελετή τής υποδοχής που έγινε στο διεθνές αεροδρόμιο «Μπεν Γκουριόν» του Τελ Αβίβ, παραβρέθηκαν ο Πρωθυπουργός Μπεντζαμίν Νετανιάχου και η Πνίνα Ταμάνο-Σάτα, η οποία είναι η πρώτη υπουργός του Ισραήλ, που έχει γεννηθεί στην Αιθιοπία. Η κυβέρνηση Νετανιάχου κατηγορείται τα τελευταία πέντε χρόνια, ότι καθυστερεί να υλοποιήσει την επανένωση των οικογενειών. Σήμερα στην Αιθιοπία ζουν 7.000 άτομα εβραϊκής καταγωγής και οι περισσότεροι από αυτούς έχουν ασπασθεί τον ιουδαϊσμό και όμως το κράτος του Ισραήλ δεν τους θεωρεί Εβραίους.

...Ο Αντιβασιλέας της Αιθιοπίας κατά τη διάρκεια της Ιταλικής κατοχής Ροντόλφο Γκρατσιάνι, είχε μεγάλη αντιπάθεια προς στους εκπροσώπους της Αιθιοπικής Εκκλησίας και αυτό δεν προερχόταν, λόγω των διαφορετικών θρησκευτικών πεποιθήσεών. Το 1936, όταν οι Ιταλικές δυνάμεις κατέλαβαν την Ντίρε Ντάουα, επισκέφτηκε μια Αιθιοπική εκκλησία και κατά την είσοδό του σε αυτή σκόνταψε στο πάτωμα όπου υπήρχε μια τρύπα και έπεσε. Ο Γκρατσιάνι ήταν βέβαιος ότι οι Αιθιόπες ιερείς είχαν χαλάσει το πάτωμα για να πέσει. Το περιστατικό θα ήταν γελοίο να αναφερθεί, αν δεν του γεννούσε ένα τρελό μίσος προς τους Αιθιόπες κληρικούς. Το αποτέλεσμα ήταν να δώσει εντολή και να εκτελεσθούν και οι 320 μοναχοί της μονής Ντέμπρα Λίβανος, όταν πληροφορήθηκε ότι οι πρωταγωνιστές τής απόπειρας δολοφονίας του (1937) είχαν φιλοξενηθεί εκεί.

...Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου, για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών (ΑΟΖ), ο Υπουργός των Εξωτερικών της Αιγύπτου Σάμεχ Σούκρι, ενημέρωσε τον Έλληνα συνάδελφο του Νίκο Δένδια, για το Μεγάλο Αιθιοπικό Φράγμα. Του επισήμανε την επιδεινούμενη κατάσταση που έχουν φτάσει οι τριμερείς διαπραγματεύσεις λόγω της αιθιοπικής αδιαλλαξίας, παρά τη σοβαρότητα που επέδειξε το Κάιρο, για να φτάσει σε μία δίκαιη και ισορροπημένη συμφωνία, που να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα της Αιγύπτου, του Σουδάν και της Αιθιοπίας. Το Μεγάλο

Φράγμα για την Αναγέννηση της Αιθιοπίας (GERD), είναι ένα τεράστιο υδροηλεκτρικό φράγμα στο Νείλο ποταμό, με παραγωγική δυνατότητα που θα φτάνει τα 6 GW. Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα υδροηλεκτρικά φράγματα στον κόσμο, που η κατασκευή του ξεκίνησε το 2012. Το ζήτημα απασχολεί έντονα εδώ και καιρό την Αίγυπτο, ενώ βρίσκεται συχνά στα πρωτοσέλιδα του Αιγυπτιακού Τύπου και κατέχει σημαντική θέση στις πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις της χώρας. Η προσοχή που δίνεται στο θέμα είναι τέτοια, που ακόμη και η Ελληνική Πρεσβεία στο Κάιρο, ενημερώνει τακτικά και αναλυτικά την Αθήνα για τις εξελίξεις.

...Στην ήπια δυναμική τής πανδημίας στην Αφρική, σύμφωνα με το μηνιαίο περιοδικό Wired, λειτουργούν ως τροχοπέδη τρεις παράγοντες: Πρώτον, η χαμηλή μέση ηλικία του πληθυσμού της, αφού το 60% έχει ηλικία κάτω από τα 25 έτη. Δεύτερον, τα υγειονομικά συστήματα των χωρών της έχουν αντιμετωπίσει στο παρελθόν επιδημίες όπως: η φυματίωση, η ελονοσία, οι ρετροϊοί τής νόσου Έμπολα και του AIDS, με αποτέλεσμα η διαρκής παρουσία ιογενών επιδημιών να προσφέρει στους πολίτες της μερική ανοσία. Ο τρίτος παράγοντας είναι, οι υγειονομικές υποδομές, ενώ είναι ανεπαρκείς, διαθέτουν προσωπικό με μεγάλη πείρα στην αντιμετώπιση των επιδημιών. Έτσι, οι επιπτώσεις στον πληθυσμό από την πανδημία, εκδηλώνονται με ήπιο τρόπο και με καθυστέρηση. Σε αυτό συμβάλλουν και οι υψηλές θερμοκρασίες, οι οποίες μειώνουν το χρόνο παραμονής σε κλειστούς χώρους. Ο συνολικός αριθμός κρουσμάτων στην Αιθιοπία είναι 134.132 και οι θάνατοι 2071, στο Τζιμπούτι τα κρούσματα είναι 5.920 και οι θάνατοι 61, ενώ στην Ερυθραία τα κρούσματα είναι 1950 και υπάρχουν 7 νεκροί.

...Στην Ερυθραία δεν θα δεις νέους να κρατούν ένα κινητό τηλέφωνο στο χέρι και να κοιτούν μόνιμα την οθόνη του, γιατί οι κάρτες των κινητών τηλεφώνων (sim), ισοδυναμούν με σκόνη χρυσού. Για να αποκτήσουν μία κάρτα πρέπει να κάνουν αίτηση στον αρμόδιο κρατικό φορέα της περιοχής και την παίρνουν μετά από εξονυχιστικό έλεγχο. Το κινητό τηλέφωνο το χρησιμοποιούν σε συγκεκριμένες ώρες της ημέρα, αλλά όχι για το Ίντερνετ, καθώς δεν υπάρχουν υπηρεσίες δεδομένων. Η μοναδική εταιρεία τηλεπικοινωνιών της χώρας, η Eritel, παρέχει κακής ποιότητας υπηρεσίες και αυτές υπό τον έλεγχο

της κυβέρνησης. Οι πολίτες χρησιμοποιήσουν το Ίντερνετ, μόνο μέσω ασύρματων δίκτυων, τα οποία είναι πολύ αργά. Για να συνδεθούν με τα κοινωνικά δίκτυα (social media) χρησιμοποιούν ιδιωτικά δίκτυα (vpn), τα οποία τους δίνουν τη δυνατότητα να παρακάμψουν τη λογοκρισία.

...Ολοκληρώνοντας, ευχαριστούμε την Αθηνά Φραγκούλη, τον Παύλο Παπασίνο και τον Γιώργο Σοίλεμέζογλου για τις ειδήσεις που μας στέλνουν. Επίσης, ευχαριστούμε το Διευθυντή του Γυμνασίου-Λυκείου του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας Γιώργο Κατοπόδη, για το ενδιαφέρον που δείχνει.

Σταύρος Ε. Βινιεράτος

Η ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ

Σχετικά με την προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας με αρ. φ. 129, η οποία ήταν αφιερωμένη στην «ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΜΑΛΙΓΚΑ», λάβαμε τα παρακάτω κείμενα:

Διάβασα με μεγάλο ενδιαφέρον και συγκίνηση την έκτακτη έκδοση της εφημερίδας «Κοντά σας» (αρ. φύλλου 129). Η προσφορά τής κ. Αλεξάνδρας Μαμαλίγκα-Προκοπίου είναι μια γενναιόδωρη πράξη προς τον Ελληνικό πολιτισμό, την Ορθοδοξία, την Ελληνική γλώσσα, που οι Μεγάλοι Ευεργέτες διαφύλαξαν και διατήρησαν στη φιλόξενη γη τής Αιθιοπίας. Όταν έφτασαν στη χώρα, ως μετανάστες, εργάστηκαν σκληρά, πρόκοψαν, δημιούργησαν οικογένειες, αλλά ποτέ δεν ξέχασαν την Ελλάδα, τη χώρα που γεννήθηκαν και που ζούσαν οι πατρικές τους οικογένειες. Δημιούργησαν τις εκκλησίες τους, τα σχολεία τους, μεταλαμπάδευσαν την ιστορία, μέσα από τον Πολιτισμό και τα Γράμματα.

Κάπως έτσι, μεγαλούργησε η ελληνική ψυχή μέσα στους αιώνες, σε όποιο σημείο κι αν βρέθηκε στον Παγκόσμιο χάρτη. Η ταυτότητα του Έλληνα είναι βαθιά ριζωμένη μέσα του και αποτελεί την εθνική του κληρονομιά. Το να προσφέρει κανείς για το κοινό καλό χρειάζεται μεγαλοψυχία, γενναιοδωρία, να θέτει υψηλά ιδανικά και να αγαπά τον τόπο του και τους συνανθρώπους του!

Θερμά συγχαρητήρια στην κ. Μαμαλίγκα-Προκοπίου, που με την ευγενική της προσφορά, διαθέτει ένα χώρο αντάξιο της ιστορίας των Ελλήνων της Αιθιοπίας και του Συλλόγου και θέτει τις βάσεις για μια πιο οργανωμένη συνάντηση των μελών και των φίλων. Η δυνατότητα αυτή θα συσφίξει τις σχέσεις και ίσως να διευρυνθούν τα μέλη, που είναι και το ζητούμενο για τα χρόνια που έρχονται.

Εύχομαι, με όλη μου την καρδιά, καλή συνέχεια στο δημιουργικό έργο όλων σας, είθε να επιλυθούν χρόνια και δίκαια αιτήματα και οι δεσμοί Ελλάδας-Αιθιοπίας να μακρομερεύουν, μέσα από δημιουργικότητα και φιλικά αισθήματα μεταξύ των δύο λαών.

Μαίρη Κρητηκού

Για την αίθουσα που φέρει το όνομα «Δημητρίου Μαμαλίγκα», η οποία είναι η Νέα Στέγη του Συλλόγου μας, αξίζει να αναφέρομε ότι ο Δημήτρης Μαμαλίγκας ανήκε στην 3^η γενιά των Ελλήνων Αιθιοπίας.

Ο Κωνσταντινοπολίτης παπιούς του, εγκαταστάθηκε στην Αιθιοπία το 1870. Η μητέρα του Αλεξάνδρα γεννήθηκε στο Τζιμπούτι. Ο ίδιος έλαβε πολύπλευρη παιδεία, σε Σχολές Γαλλικών, Ιταλικών και στο Ελληνικό Σχολείο. Εργάστηκε ως Μηχανολόγος Μηχανικός στους Γάλλο-Αιθιοπικούς Σιδηροδρόμους, σε διακεριμένες Ελληνικές Βιομηχανίες της Αιθιοπίας και μετά την αναχώρησή του από την Αιθιοπία το 1975, πρόσφερε επί 10ετία τις υπηρεσίες του ως υψηλόβαθμος Μηχανικός, σε Αμερικανική Επιχείρηση Πετρελαϊκών εγκαταστάσεων, στη Λιβύη.

Τον διέκρινε η εργατικότητα, η δημιουργικότητα, η ευρηματικότητα, η ανεξάντλητη ενέργεια του, ως και η ευγένεια και η ακεραιότητα του χαρακτήρα του. Γι' αυτό, ήταν αξιαγάπητος και παραμένει, «ο αξέχαστος, ο καλοσυνάτος, ο αγαπημένος Δημητράκης, τόσο στους οικείους του, όσο και σε όσους τον γνώριζαν καλά». Έφυγε από τη ζωή το 1997 σε ηλικία 71 ετών μόνο. Ευτύχησε, όμως, να δει τη μονάριβή του εγγονή, τη Μαριέλενα.

Προ έτους η θυγατέρα του Αλεξάνδρα, άκουσε με θέρμη τους προβληματισμούς του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και με θάρρος και αποφασιστικότητα μας ενημέρωσε ότι αναλάμβανε την πρωτοβουλία δημιουργίας Στέγης, προσιτής προς όλα τα Μέλη του Συλλόγου μας, με την πεποίθηση ότι η ύπαρξή της θα αποτελούσε εστία έλξης όλων των Μελών. Η απόφασή της αυτή πραγματοποιήθηκε και την 26.10.2020 σε ατμόσφαιρα συγκίνησης παρέδωσε

στο Δ.Σ. τα κλειδιά της Νέας μας Στέγης.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει και πάλι τις Ευχαριστίες του στη Μεγάλη Ευεργέτιδα Αλεξάνδρα Μαμαλίγκα-Προκοπίου και παρακαλεί όλα τα Μέλη όπως συμβάλλουν με τη συχνή παρουσία τους στην αναπτέρωση της παρουσίας του Συλλόγου μας στην Ελλάδα.

Γιώργος Βαλασκατζής Πρόεδρος Δ.Σ.

Σχετικά με το άρθρο «ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΗ η ψυχολογική παγίδα που επιτρέάζει τις ανθρώπινες σχέσεις», του Γιώργου Βαλασκατζή, το οποίο δημοσιεύθηκε στην έκδοση της εφημερίδας μας με αρ. φ. 128, η Έφη Λεντάκη, Πρόεδρος του «Ιδρύματος Ανδρέας Λεντάκη», μας έστειλε την παρακάτω επιστολή:

Γνωρίζετε πως εκτιμώ ιδιαίτερα το Σύλλογο Ελλήνων Αιθιοπίας με τον οποίο συνδέομαι συναισθηματικά, λόγω του συζύγου μου Ανδρέα Λεντάκη, αλλά και για το λόγο ότι αγωνίζεσθε με συνέπεια και σταθερότητα να διατηρήσετε ζωντανές τις μνήμες, τις εμπειρίες της γενετείρας Αιθιοπίας και να τη συνδέετε με το σήμερα, που όλα εν γένει συνιστούν αξιόλογο και επίπονο πολιτιστικό έργο.

Με το πνεύμα και το θάρρος τής άριστης συνεργασίας που έχουμε πολλά χρόνια, θα κάνω κάποιες μικρές παρατηρήσεις για το τεύχος που κυκλοφόρησε (Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2020).

Στο κριτικό κείμενο του κ. Γ. Βαλασκατζή για το άρθρο του Dr. Tsegaye Aga, νοιώθω υποχρεωμένη να επισημάνω, –επειδή ήμουν και ο φορέας αποστολής στο Σύλλογο του κειμένου του φίλου Tsegaye με την παράκληση να δημοσιευτεί-, ότι με ευγένεια παρέθεσε στοιχεία και απόψεις και ασφαλώς στα ιστορικά γεγονότα που περιγράφει δεν έχω άποψη, ίσως και να προσθέτουν και να εμπλουτίζουν τη γνώση που έχουμε γι' αυτά, όμως αξιογνωμένες κρίσεις και ερμηνεία των προθέσεων και των συναισθημάτων του Tsegaye, που θα έπρεπε να παραλειφθούν, διότι απλά δεν ζει ο Tsegaye, που θα ήταν ο μόνος να απαντήσει.

Έτσι, χαρακτηρισμοί όπως «το άρθρο προδίδει μια τάση να στηλιτεύεται το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, δίνει μια ρατσιστική χροιά», ότι δήθεν... και «Οι υπαινιγμοί του» για την «μοντέρνα ευρωπαϊκή χώρα» δεν συνάδουν με τα καλά του αισθήματα για τις σχέσεις των δύο λαών... είναι υποκειμενικοί και πιστεύω δεν αντανακλούν τον φιλέλληνα Tsegaye Aga. Είμαι ευτυχής να πω, ότι οι επόμενες αναφορές στο άρθρο Tsegaye της κ. Μαίρης Κρητηκού και του κ. Χριστόφορου Παπαχαραλάμπους έχουν μόνο θετικά να πουν.

Έφη Λεντάκη

Ενημερώσαμε τον Γιώργο Βαλασκατζή, για την παραπάνω επιστολή, ο οποίος μας έστειλε το παρακάτω κείμενο:

Στο προηγούμενο «Κοντά σας» με αρ. φ. 128, δημοσιεύθηκαν απόψεις μου για το άρθρο «Αιθίοπες και Έλληνες» του αείμνηστου φίλου Δρ. Τσαγκάς Άγκα.

Το άρθρο ήταν όντως γλαυφύρο και αληθινό για την εποχή του, όπως το χαρακτήρισε και άλλος αναγνώστης. Όμως ο τελεσιδίκως εκπεφρασμένος υπαινιγμός του ότι «κατανοείται ο λόγος που το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα δεν θέλει να θυμάται ότι μια «μοντέρνα Ευρωπαϊκή χώρα έλαβε βοήθεια από Αφρικανική», δηλαδή ότι καταδέχτηκε να λάβει βοήθεια, αυτό το συμπέρασμα και μόνο, με ενόχλησης και το χαρακτήρισα ρατσιστικό.

Η κ. Λεντάκη όμως, η οποία είχε ζητήσει τη δημοσίευσή του στο μήνυμά της την 09.10.2020, με κακίζει διότι, ως λέει, «δεν ζει ο Τσαγκάς, που θα ήταν ο μόνος να απαντήσει». Απαντώ λοιπόν ότι: η επισήμανσή μου για τη ρατσιστική χροιά τής φράσης σε βάρος της «μοντέρνας Ευρωπαϊκής χώρας» κλπ., δηλαδή της Ελλάδας, δεν χρήζει ούτε ερώτησης ούτε απάντησης: ήταν μια τελεσιδίκη έκφραση καθαρώς απορρέουσα από τις γνωστές προκαταλήψεις που ακόμα ταλαιπωρούν τις ανθρώπινες σχέσεις και δημιουργούν παγκόσμια προβλήματα.

Με την ευκαιρία, τονίζω προς πάσα κατεύθυνση, ότι είναι καιρός να δοθεί μήνυμα απαλλαγής από παρόμοιες προκαταλήψεις, τις οποίες δυστυχώς, κάποιοι, συνεχίζουν ακόμη να ενθαρρύνουν. Παράκληση, πριν διαβάσετε το παρόν, διαβάστε πρώτα το άρθρο του αείμνηστου Τσαγκάς στο τεύχος 127. Θα καταλάβετε τι λέω.

Τυχόν σχόλια, στο email του Συλλόγου ellinoethiopic@gmail.com ή και στο προσεχές τεύχος του «Κοντά σας».

Γιώργος Βαλασκατζής

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Το Σχολικό Συγκρότημα της Αντίς Αμπέμπας παραδόθηκε σε λειτουργία την Κυριακή 2 Οκτωβρίου 1960. Κατασκευάσθηκε σε οικόπεδο 33 στρεμ., που αγόρασε η Κοινότητα το 1958. Για την κατασκευή τού συγκροτήματος αξίζει να αναφερθεί η προσφορά τού **Αλέξανδρου Γανωτάκη**. Μέσω των διασυνδέσεων που είχε με το παλάτι,

προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες. Το 1963 η Γενική Συνέλευση της Κοινότητας τον τίμησε με τον τίτλο τού Μεγάλου Ευεργέτη. Γεννήθηκε στην Αντίς Αμπέμπα και διατέλεσε επί σειρά ετών ταμίας της Κοινότητας.

Τη γενική επίβλεψη του έργου είχε ο Πολιτικός Μηχανικός **Ντίνος Παπασπηλιόπουλος**, ο οποίος έκανε και τη χωροταξική μελέτη και καθόρισε τη θέση τού κάθε κτηρίου. Οι Μεγάλοι Ευεργέτες μας κατασκεύασαν στις θέσεις αυτές τα κτήρια που προσέφεραν. Ο Κάθε Ευεργέτης είχε την υποχρέωση να κατασκευάσει το κτήριο με δικά του έξοδα και να χρησιμοποιήσει εργολάβους της δίκης του επιλογής.

Κατασκευαστήκαν τα παρακάτω κτήρια:

Το ΔΙΑΜΑΝΤΕΙΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ: Προσφορά τού **Νικολάου Διαμάντη**

Διαμάντη από το Καστελόριζο, εις μνήμην του πατέρα του Σταύρου (1960). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1936 και ασχολήθηκε με το γενικό εμπόριο. Τη σχολική χρονιά 1964-65 υπήρχαν 27 παιδιά. Σήμερα στεγάζεται το Αγγλόφωνο Νηπιαγωγείο.

Η ΖΕΚΕΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ: Προσφορά τού **Μιχαήλ Ζέκου**

Ζέκου υπέρ των Ελληνοπαίδων της Αιθιοπίας (1960). Γεννήθηκε στην Αντίς Αμπέμπα και ασχολήθηκε με τη βιομηχανική παραγωγή σπιροέλαιου και με τη σαπωνοποιία. Τη σχολική χρονιά 1964-65 παρακολουθήσαν τα μαθήματα 171 μαθητές. Σήμερα στεγάζεται το Αγγλόφωνο Δημοτικό (Elementary School).

Το ΜΙΧΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ: Προσφορά του **Αθανασίου Μίχου** από την Τιθορέα, εις μνήμην των γονέων του (1960). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1929 και ασχολήθηκε με τη βιομηχανική παραγωγή αλεύρων και τροφίμων. Τη σχολική χρονιά 1964-65 παρακολουθήσαν τα μαθήματα 172 μαθητές. Σήμερα στεγάζεται το Αγγλόφωνο Γυμνάσιο (High School).

Το ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΣΧΟΛΩΝ: Χρηματοδοτήθηκε από το Ελληνικό Κράτος και την Ελληνική Παροικία της Αντίς Αμπέμπα το 1961. Στο κτήριο στεγάζονται: Οι θάλαμοι των μαθητών και μαθητριών, η αίθουσα τελετών «Νικόλαος

Δράκος», το εστιατόριο και οι τρεις κατοικίες των καθηγητών. Τη σχολική χρονιά 1964-65 φιλοξενήθηκαν 111 μαθητές. Σήμερα φιλοξενούνται μαθητές του Ελληνικού και του Αγγλόφωνου Σχολείου.

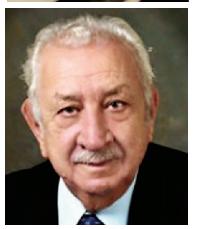
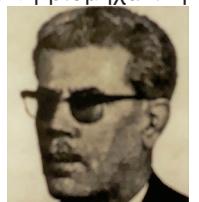
Οι ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ: Οι κατοικίες για τη στέγαση των καθηγητών, οι οποίες βρίσκονται στο Σχολικό Συγκρότημα, τις χρηματοδότησαν οι παρακάτω:

– **Κωνσταντίνος Αλέξανδρακης**, από την Αρκαδία (1967). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1936 και ασχολήθηκε με τη βιομηχανική παραγωγή οίνου.

– **Νικόλαος Γεωργακάς**, από τη Μεσσηνία (1968). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1932 και ασχολήθηκε με το γενικό εμπόριο.

– **Νικόλαος Πολυταρίδης**, από τη Λήμνο (1968). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1925 και ασχολήθηκε με το γενικό εμπόριο.

– **Χαράλαμπος Τσιμάς**, από το Βόλο εις μνήμην του πατέρα του Νικολάου (1969). Ήρθε στην Αιθιοπία το 1952 και ασχολήθηκε με το εμπόριο ειδών διατροφής.

ΤΗΣ ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕΡΓΚ

Όλα άλλαξαν με την επικράτηση του Ντέργκ (1974 – 1991). Οι Έλληνες της Αιθιοπίας άρχιζαν να φεύγουν, οι μαθητές να μειώνονται, να μην υπάρχουν συνδρομές και δωρεές, με αποτέλεσμα τα έσοδα της Κοινότητας να μην αρκούν για να συντηρήσουν το Σχολικό Συγκρότημα.

Τη δύσκολη αυτή εποχή την Προεδρία της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπα ανέλαβε ο **Θεόδωρος Ασημακόπουλος**,

Ο Ασημακόπουλος, ο οποίος, σε όλη τη διάρκεια της θητείας του (1978-1994), χρηματοδότησε τη λειτουργία του Σχολικού Συγκροτήματος της Κοινότητας. Το Δ.Σ. της Κοινότητας, επί Προεδρίας του **Αθανάσιου Ρούσσου**, ανεγνώρισε την προσφορά του και μετά το θάνατό του απένειμε τον τίτλο του Μεγάλου Ευεργέτη (2015). Γεννήθηκε στο Ροντάκι της Κυπαρισσίας, ήρθε στην Αιθιοπία το 1956 και ασχολήθηκε με τη βιομηχανική παράγωγη βαμβακιού και την κλωστοϋφαντουργία.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΗΜΕΡΑ

Το Ελληνικό Σχολείο της Αντίς Αμπέμπας αναπολεί τις μεγάλες στιγμές που έζησε. Σήμερα, στο Δημοτικό Σχολείο παρακολουθούν τα μαθήματα 13 μαθητές, ενώ στο Γυμνάσιο-Λύκειο 15 μαθητές. Από τη Σχολική Περίοδο 2017-18 στεγάζεται στο παρακάτω κτήριο:

Το ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΜΕΤΑΞΑ: Ο Γεώργιος Μεταξάς το 1962 προσέφερε στην Κοινότητα το οίκημα για τη φιλοξενία ηλικιωμένων. Τελικά, το οίκημα χρησιμοποιήθηκε ως κατοικία των καθηγητών. Βρίσκεται ακριβώς κάτω από το Μίχειο Γυμνάσιο.

ΤΟ ΑΓΓΛΟΦΩΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Στην αρχή της λειτουργίας του το Αγγλόφωνο Σχολείο στεγάσθηκε στη Ζέκειο Δημοτική Σχολή, στο Μίχειο Γυμνάσιο και σε διάφορες αίθουσες του Σχολικού Συγκροτήματος (1985-1997). Ξεκίνησε να λειτουργεί με 60 μαθητές και σήμερα έχει πάνω από 1200 μαθητές, οι οποίοι προέρχονται από 50 διαφορετικές εθνικότητες. Εφαρμόζονται τα βρετανικά προγράμματα σπουδών του **University of Cambridge**, το οποίο έχει αναγνωρίσει το **Greek Community School** ως επίσημο εξεταστικό κέντρο για την απόκτηση των διεθνών διπλωμάτων IGCSE, A/S και A-levels. Στους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου (Elementary School), από τη Β' τάξη έως την Ε' τάξη, διδάσκεται η Ελληνική γλώσσα. Σήμερα σπουδάζουν 60 μαθητές Ελληνικής καταγωγής.

Η ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΕΙΟ ΣΧΟΛΗ: Η μεγάλη ημέρα του Αγγλόφωνου Σχολείου ήταν, όταν λειτούργησε η Καλογεροπούλειος Σχολή (1997). Με την εγκατάστασή του στο νέο κτήριο, απόκτησε τη δική του στέγη και δημιούργησε τις δίκες του υποδομές. Σήμερα στεγάζονται τμήματα του Δημοτικού (Elementary School) και του Γυμνασίου (High School).

Ήταν μια προσφορά του τότε Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας **Κωνσταντίνου Καλογερόπουλου**, εις μνήμην των γονέων του. Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1952 ήρθε στην Αιθιοπία και ασχολήθηκε με τις γενικές ασφάλειες και το εμπόριο.

Το ΚΤΗΡΙΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ: Κατασκευάσθηκε το 2002, επί Προεδρίας της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας του **Γεωργίου Σταύρου**. Σήμερα στεγάζονται: η Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας, η Διοίκηση του Αγγλόφωνου Σχολείου, η βιβλιοθήκη, η αίθουσα των υπολογιστών και αίθουσες διδασκαλίας. Το κτήριο χρηματοδοτήθηκε από την Ελληνική Κοινότητα. Αξίζει να αναφερθεί, ότι ένα μεγάλο χρηματικό ποσό δόθηκε από τον μέχρι πρότινος Πρόεδρο του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας **Νικόλαο Βοζίκη**, εις μνήμην των οικογενειών Χρήστου Βοζίκη και Χρήστου Καρδοβίλλη.

Σήμερα, επί Προεδρίας της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας του **Δημητρίου Συκά**, το Σχολικό Συγκρότημα έχει εκσυγχρονιστεί. Κατασκευάσθηκαν νέες αίθουσες διδασκαλίας και αθλητικές εγκαταστάσεις, τοποθετήθηκαν πληροφοριακά συστήματα ασφάλειας και εφεδρικό σύστημα ηλεκτροδότησης.

Σύλλογος Ελλήνων Αιθιοπίας
Σημ. Οι φωτογραφίες είναι του **Φώτη Πάλλη**.

Η ΑΙΓΑΙΟΠΙΑ, Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΜΙΑΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΨΥΧΗΣ

Όταν βρεθείς σε έναν τόπο που μετρά το χρόνο διαφορετικά, όταν βγεις από το αεροπλάνο και δεν είσαι πια στο 2020 αλλά στο 2012, όταν σε λούζει το πρωινό φως του ήλιου αλλά η ώρα δεν είναι δέκα αλλά τέσσερις, γιατί η νέα μέρα ξεκινάει στις έξι το πρωί, όταν ο χρόνος αλλάζει το Σεπτέμβρη και οι μήνες είναι δεκατρείς, είσαι ο ίδιος άνθρωπος με αυτόν που ξεκίνησε το ταξίδι; Ή μήπως ήρθες να γνωρίσεις μια άλλη πλευρά του εαυτού σου, αυτή που πιστεύει ακόμα στα πνεύματα και τη δύναμη της φύσης; Που χάνεται μέσα στη μεθυστική μυρωδιά από το λιβάνι και με κάθε γουλιά από το ζεστό αρωματισμένο με βότανα καφέ έρχεται πιο κοντά στο Θεό;

Αυτός που περπατάει στην πλατεία Μέσκελ, στους σκονισμένους δρόμους της Αντίς Αμπέμπα, τους γεμάτους με μικροπωλητές, λουόστρους και παλιά αυτοκίνητα, αυτός που κάθε τόσο χάνει την ανάσα του λόγω υψομέτρου, που αναγκάζεται να σταματήσει και να κοιτάξει γύρω του έναν κόσμο φτωχό, ευγενικό και κάπως συγκρατημένο στα συναισθήματα με τους ξένους, είναι ένας άνθρωπος που σου μοιάζει. Είναι ένα κομμάτι της ψυχής σου που κάπου το σίχεις ξεχάσεις, σαν παλιό ρούχο που φέρνει αναμνήσεις μιας άλλης ζωής. Όταν πέφτει η νύχτα και αφήνεσαι στους ήχους μια ανατολίτικης τζαζ ή στο σπαρτάρισμα των λευκοντυμένων χορευτών, που ευλαβικά απομακρύνουν την αρνητική ενέργεια σε σένα και από εμένα, τότε αρχίζεις να θυμάσαι από πού ξεκίνησες και αρχίζεις να καταλαβαίνεις που θέλεις να πας.

Ταξίδεψα στην Αιγαίοπια τον Ιανουάριο του 2020 για να ερευνήσω το κατά πόσο τα ευρωπαϊκά προγράμματα ανάπτυξης βοηθούν στην ένταξη προσφύγων από τις γειτονικές χώρες, Σουδάν, Σομαλία, Ερυθραία. Το τμήμα κοινωνιολογίας του πανεπιστημίου της Αντίς Αμπέμπα στη Σιντίσ Κιλό με υποδέχθηκε ως επισκέπτρια ερευνήτρια για τρεις μήνες και έγινε η όσαστη μου μέσα στην κουραστική καθημερινότητα της μεγάλης πόλης.

Μέσω καθηγητών από το ελληνικό σχολείο ήρθα σε επαφή με μέλη της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας, που με βοήθησαν πολύ όχι μόνο στο να πραγματοποιήσω τις συνεντεύξεις που είχα προγραμματίσει, αλλά στο να έχω μια λειτουργική και ευχάριστη καθημερινότητα. Στον Ολυμπιακό, το Ντεμπρέ Ζέιτ με τις όμορφες λίμνες και στα παζάρια της Αντίς, ανταλλάξαμε ιστορίες και έμαθα τι σημαίνει να ανήκεις σε δύο κόσμους, πώς αυτό σε ενδυναμώνει και τι προβλήματα δημιουργεί. Έμαθα για παιδιά με ελληνική καταγωγή, που παρότι έχουν φοιτήσει στο ελληνικό σχολείο, δε μπορούν να έρθουν και να ζήσουν στην Ελλάδα γιατί κάποιος πρόγονός τους δεν αναγνώρισε την οικογένεια και γιατί το ελληνικό κράτος κρίνει ότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για να πάρουν βίζα. Αυτά τα παιδιά, μιλούν ελληνικά, αστειεύονται στα ελληνικά, γνωρίζουν ελληνική ιστορία και λέξιες από την αργόκ αλλά παραμένουν εγκλωβισμένα στη διαχωριστική γραμμή, ανάμεσα σε δύο κόσμους. Παρ' όλ' αυτό, το χαμόγελο δε σβήνει από τα χείλη τους.

Αντιμετώπισα αρκετές δυσκολίες στην έρευνά μου. Η μεγαλύτερη από αυτές ήταν η επίμονη άρνηση των Αιθιοπικών Αρχών να μου δώσουν άδεια να επισκεφτώ προσφυγικούς καταυλισμούς και να μιλήσω με πρόσφυγες από την Ερυθραία που μένουν στην Αντίς Αμπέμπα. Δεν το έβαλα κάτω. Με τη βοήθεια του βοηθού μου, ενός Έλληνα που μένει στην Αιθιοπία, κατάφερα ακόμα και με ασφαίρις διευθύνσεις να κινηθώ σε ένα χαοτικό περιβάλλον και να συναντήσω ανθρώπους που εργάζονται σε οργανώσεις που βοηθούν πρόσφυγες, κάποιες από αυτές της εκκλησίας, αλλά και εκπροσώπους ευρωπαϊκών ΜΚΟ, ακαδημαϊκούς και φοιτητές και κάποιους Ερυθραίους πρόσφυγες που δέχτηκαν να μου μιλήσουν για τη ζωή τους σε ένα καφέ στη γειτονιά Γκόφα.

Μέσα από την ακαδημαϊκή μου έρευνα έμαθα ότι η ανάγκη για ένταξη σχεδόν ενός εκατομμυρίου προσφύγων δοκιμάζει την κοινωνική συνοχή στην Αιθιοπία, όπως αυτό συμβαίνει και σε ευρωπαϊκές χώρες. Πολύ συχνά, ο ντόπιος πληθυσμός βλέπει τους πρόσφυγες ως ανταγωνιστές στην αγορά εργασίας και την πρόσβαση σε καλλιεργήσιμη γη, που έτσι κι αλλιώς είναι περιορισμένες. Η άτυπη μετακίνηση προσφύγων στην πρωτεύουσα δεν κατάφερε να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας και της φτώχειας. Αντιθέτως, επέφερε αύξηση των τιμών στα ενοικία. Οι πρόσφυγες περιέγραψαν το πώς είναι να ζεις για δεκαετίες σε

καταυλισμούς επειδή δεν έχεις τα απαραίτητα χρήματα για να πληρώσεις τους διακινητές που θα σε φέρουν στη Δύση. Χωρίς να μπορούν να προχωρήσουν προς τα μπροστά ούτε και να γυρίσουν πίσω, κοιτάζουν τη ζωή που δεν έζησαν.

Οι πρόσφυγες από την Ερυθραία, όπως και πολλοί Αιθίοπες, πασχίζουν να μεταναστεύσουν κάπου με καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, ώστε να μπορούν να στείλουν εμβάσματα στις οικογένειες τους που περιμένουν πολλά από αυτούς. Ανέφεραν ότι ο μισός στα πολλά υποσχόμενα βιομηχανικά πάρκα είναι τόσο μικρός (30 δολάρια το μήνα) που δε μπορούν να επιβιώσουν. Ο δρόμος όμως είναι γεμάτος κινδύνους. Πολλοί έχουν πέσει θύματα απαγωγής για λύτρα. Πολλοί δουλεύουν τμηματικά για να μπορούν να ξεπληρώνουν τους διακινητές. Γνωρίζουν το ρίσκο αλλά δεν τα παρατούν όσο υπάρχει έστω και μια ελπίδα. Στα συμπεράσματα της έρευνάς μου αναφέρω ότι αν δεν γίνουν επενδύσεις στην Αιθιοπία, που θα εξασφαλίσουν ένα αξιοπρεπές εισόδημα στους εργαζόμενους, παρά τις όποιες καλές πρωτοβουλίες, είναι απίθανο να σταματήσει ο κόσμος να μεταναστεύει.

Στους τρεις μήνες που έμεινα στην Αιθιοπία, είχα την τύχη να γνωρίσω όμορφους ανθρώπους που με κάλεσαν στη ζωή τους για να γευτώ λίγο από την Αιθιοπική κουλτούρα. Για να μοιραστούμε μια ιντζέρα (κάποιοι με τάισαν στο σόμα ως ένδειξη φιλοξενίας), για να με μάθουν αιθιοπικούς χορούς σε αυτοσχέδια πάρτι στην αυλή ενός σπιτιού ή σε ένα γεμάτο με κόσμο μπαρ στη Μπόλε.

Οι Αιθίοπες μου φάνηκαν κάπως μαζεμένοι, κλειστοί σε μια πρώτη επαφή. Ένιωθα ότι δε με εμπιστεύονταν. Ποια είμαι; Τι θέλω εκεί; Με δύσους όμως κατάφερα να σπάσω τον πάγο, κυρίως μέσα από τα κοινά μας ενδιαφέροντα, ένιωσα τι πραγματικά θα πει ζεστασά και αλληλεγγύη. Δε θα ξεχάσω τη φίλη μου τη Μούλου, ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο της Αντίς Αμπέμπα, που μπήκε στη διαδικασία να μου βρει τρόπο να κάνω τις συνεντεύξεις με πρόσφυγες χρησιμο-

ποιώντας γνωστούς της, που με έβγαλε έξω να με κεράσει και να μου δείξει την πόλη, που μοιραζόμασταν τη μία πρίζα για λάππο στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου και που και μέχρι σήμερα με βοήθαει. Ακομά θυμάμαι έναν ταξιτζή που μου είπε ότι τρώει μία φορά τη μέρα για να δίνει το υπόλοιπο από το μεροκάματό του σε μια οργάνωση που ταΐζει αστέγα παιδιά στους δρόμους.

Στο καφέ Τρυπ στη γειτονιά Ολόμπια που έμενα, ένα πρώι μια Αιθιοπίδα γύρισε και μου είπε στα ελληνικά πόσο αγαπάει την Ελλάδα. Μου εξήγησε ότι έμενε στην Ελλάδα 15 χρόνια και δούλευε εκεί σαν νοσηλεύτρια και ότι αν και τελικά γύρισε στην Αιθιοπία λόγω γάμου, ακόμα θεωρεί την Ελλάδα σαν πατρίδα της. Μάλιστα, αγόρασε και σπίτι στη Μεσσηνία για μπορεί να έρχεται όποτε θέλει και όταν τη ρώτησα πού ακριβώς, μου ανέφερε το χωριό από το οποίο κατάγομαι εγώ! Στα βάθη της Αφρικής ξαναβρήκα το σπίτι μου. Οι ζωές των ανθρώπων που διασταυρώνται με τρόπο μαγικό ανά τις ηπείρους.

Τέλος, αισθάνομαι τυχερή γιατί όσο ήμουν στην Αιθιοπία κατάφερα να κάνω δύο πολύ ενδιαφέροντα ταξίδια. Στην αρχή πήγα στη Λαλιμπέλα και είδα από κοντά το σύμπλεγμα των ναών που ήξερα μόνο από φωτογραφίες. Καθισμένη στην οροφή μιας από αυτές τις εκκλησίες, είδα ένα από τα πιο ωραία ηλιοβασιλέματα, με τον ήλιο να ξάνται πίσω από αγριες καράδρες. Το δευτέριο ταξίδι ήταν με φίλους στη νότια Αιθιοπία. Με ενα τζιπ περάσαμε μέσα από ποτάμια και γκρεμούς, παραδομένοι από τη ζέστη στην ομορφιά της αφρικανικής σαβάνας, ενώ, που και που, έκαναν την εμφάνιση τους χιμπατζήδες. Επισκεφτήκαμε κάποιες φυλές αλλά και εκτιμήσαμε την απόλυτη ησυχία του άδειου από ανθρώπους τοπίο.

Δυστυχώς έφυγα νωρίτερα από ότι υπολόγιζα από την Αιθιοπία λόγω της καραντίνας, αλλά θέλω πολύ να ξαναπά. Θέλω να ευχαριστήσω από την Αιθιοπία για τις καλές συμβουλές που μου έδωσαν πριν το ταξίδι, καθώς και όλους τους φίλους από την Ελληνική Κοινότητα της Αντίς Αμπέμπας, που ήταν κοντά μου.

Εύχομαι να επικρατήσει η ενότητα και η ειρήνη.

Γιώτα Θεοδωρόπουλον

Η Γιώτα Θεοδωρόπουλο, είναι συγγραφέας και υποψηφία Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Radboud της Ολλανδίας, με επαγγελματική και ερευνητική εμπειρία σε θέματα μεταναστευτικής πολιτικής.

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

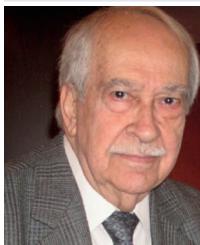
Η Ετησία Τακτική Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το Καταστατικό, πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα στο 1ο τρίμηνο του 2021. Φέτος, λόγω της Πανδημίας, δεν γνωρίζουμε εάν θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί στο παραπάνω χρονικό διάστημα. Μόλις γίνει γνωστή η ημερομηνία διεξαγωγή της, θα σας ενημερώσουμε κατάλληλα. Με τη ευκαιρία αυτή θέλουμε να σας ενημερώσουμε τα παρακάτω:

- Η Ετησία Τακτική Γενική Συνέλευση, την ημερομηνία που θα ορισθεί η διεξαγωγή της θα γίνει στη νέα στέγη μας, στην «Αίθουσα Δημήτρου Μαμαλίγκα», επί της οδού Λουίζης Ριανκούρ 42-44, στην Αθήνα. Βρίσκεται πλησίον της στάσης του Μετρό: Πλανόρμου.
  - Μετά την προσφορά της Αλεξάνδρας Μαμαλίγκα, τα δεδομένα άλλαξαν. Τώρα η προοπτική επιβίωσης του Συλλόγου βρίσκεται σε θετική κατεύθυνση και η Ετησία Τακτική Γενική Συνέλευση, κρίνεται σημαντική. Εκεί, θα συζητηθούν οι τρόποι που θα μας βοηθήσουν να διαχειρισθούμε με τον καλύτερο τρόπο το νέο χώρο. Παράλληλα θα γίνει και η εκλογή του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου και πρέπει θα εκλεγούν τα κατάλληλα μέλη, για να μπορέσουν να εφαρμόσουν τις αποφάσεις της.
  - Καλούμε τα μέλη μας να συμμετάσχουν στη Γενική Συνέλευση. Πριν από όλα πρέπει να ρυθμίσουν τις καθυστερούμενες συνδρομές τους. Ο Σύλλογός μας, για να μπορέσουν να τις ρυθμίσουν, ενημερώνει τα μέλη, ότι ισχύουν τα εξής:
1. Διαγράφονται όλες οι καθυστερούμενες συνδρομές και παράλληλα γίνεται επανεγγραφή με την πληρωμή δύο ετήσιων συνδρόμων. Η πρώτη αφορά τη συνδρομή τού έτους, που θα γίνει η επανεγγραφή και η δεύτερη είναι η συνδρομή του επόμενου έτους.
  2. Με πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, η επανεγγραφή κοστίζει 5 Ευρώ, ενώ η ετησία συνδρομή παραμένει στα 30 Ευρώ το χρόνο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου επιθυμεί να ευχαριστήσει την έγκριτο Δικηγόρο Αθηνών, κ. Βούλα Μανουκάκη για την αφιλοκερδή νομική καθοδήγησή μας και διεκπεραίωση της τριετούς εκμίσθωσης της ιδιόκτητης αιθούσης του Συλλόγου, επί της οδού Σοφοκλέους 41, Αθήνα.

Πρόσφατα έφυγε από κοντά μας, ένας Μεγάλος Φίλος του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας, ο Ηρακλής Γκρους. Υποστήριξε με κάθε τρόπο, τις εκδηλώσεις μας και από τις πληροφορίες που μας έδωσε, γράφτηκαν αρκετά άρθρα. Σήμερα τιμώντας τη μνήμη του δημοσιεύουμε τα παρακάτω κείμενο:

Το σημερινό φύλλο του «ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ», θα είναι το πρώτο και μοναδικό, που δεν θα διαβάσεις με πάθος και σχόλια ο αγαπητός μας Ηρακλής Γκρους. Το περίμενε κάθε φορά με αγωνία για να πληροφορηθεί όσα δεν είχε μάθει για την Ελληνική Κοινότητα της Αιθιοπίας. Επίσης, για πρώτη φορά δεν θα είναι παρών στο κόψιμο της πίττας του Συλλόγου μας, της οποίας ήταν πιστός θιασώτης.

Ο Ηρακλής Γκρους γεννήθηκε στις 26/03/1926 στη Dire Dawa, από πατέρα Κουμιώτη και μητέρα Καστελλοριζιά και μεγάλωσε με τους γονείς και τα αδέλφια του στο σκληρό, μα φιλόξενο κόσμο της ξενιτιάς. Δραστηριοποιήθηκε αρχικά στην Dire Dawa, μετά στην Addis Ababa και εν τέλει στο Djibouti.

Τα νεανικά χρόνια του τα πέρασε στην ημιτροπική Dire Dawa, όπου έμαθε τα πρώτα γράμματα, εκεί γνώρισε και παντρεύτηκε την Πάολα Βάγια, το 1953. Ήταν η σύντροφος – συνοδοπόρος του και τελικά ο συλλοβάτης του στα τελευταία δύσκολα χρόνια της ζωής του. Απόκτησαν δύο παιδιά: τον Αλέξανδρο (1956) και αργότερα, όταν μετακόμισαν στην πρωτεύουσα, την Ιωάννα (1960). Στην Addis Ababa, ασχολήθηκε με τις ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, που ήταν η κύρια επαγγελματική δραστηριότητά του.

Από νεαρή ηλικία καλλιέργησε τις δύο αγαπημένες εξω-επαγγελματικές συνθήσεις του: τη συλλογή γραμματοσήμων, κυρίως αιθιοπικών και ελληνικών και τη λήψη φωτογραφιών, από το αιθιοπικό τοπίο. Έργα από την τελευταία δραστηριότητά του παρουσιάσθηκαν το 2018 στην έκθεση που έγινε προς τιμή του. Σε

αυτή πολλοί Έλληνες από την Αιθιοπία, είδαν εικόνες και θυμήθηκαν στιγμές από τη νεότητά τους, στη μακρινή χώρα της Αφρικής.

Ο Ηρακλής Γκρους αγάπησε την Αιθιοπία και δεν την είδε σαν «γη ευκαιρίας και πλούτισμού». Συνδέθηκε ιδιαίτερα με το εκεί ελληνικό στοιχείο και για αρκετά χρόνια, όντας πια στην Αθήνα, αποτέλεσε ένα είδος ζωντανού αρχείου, για τα εκεί πρόσωπα, τις σχέσεις και τις μικρές ιστορίες τους, ενώ ανεκτίμητη ήταν η συμβολή του στα θέματα, που κατά καιρούς έχουν δημοσιευθεί στην εφημερίδα του Συλλόγου μας. Τον αστείρευτο πλούτο των γνώσεων του τον μοιραζόταν απλόχερα και ανιδιοτελώς.

Ήταν εργατικός, ευπροσήγορος, αεικίνητος, κοινωνικός και γενναιόδωρος στις σχέσεις του. Υπήρξε καλός οικογενειάρχης, πιστός φίλος, ανοιχτόκαρδος και ανοιχτοχέρης, άφησε πίσω του ένα ανεξίτηλο ίχνος σε όσους τον γνώρισαν και τον συναναστράφηκαν. Είχε πάντα έναν καλό λόγο για όλους και αξέχαστα θα μείνουν το χιούμορ, τα πειράγματα και τα ανέκδοτά του, τα οποία μοιραζόταν με τις παρέες του.

Στην Ελλάδα ήρθε για μόνιμη εγκατάσταση το 1986, σε ηλικία 60 ετών και γέμιζε τις ελεύθερες ώρες του με μαγειρικές αναζήτησεις, επιδεικνύοντας τις επιδόσεις του και στον τομέα αυτού.

Απέκτησε τέσσερα εγγόνια: τον Ηρακλή, τη Στεφανία, τη Σοφία και την Πάολα. Έφυγε από κοντά μας στις 31/10/2020 σε ηλικία 94 ετών. Είθε ο Πανάγιαθος Θεός να τον αναπαύσει και όλοι εμείς να τον θυμόμαστε για πάντα με αγάπη.

Η οικογένεια του Ηρακλή Γκρους

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου να σημειώσουν ότι ο τραπεζικός λογαριασμός του Συλλόγου cίναι στην ALPHABANK, στην οποία πρέπει να κατατίθενται οι συνδρομές και οι δωρεές. Ο αριθμ. του λογαριασμού είναι: 473-00-2002005883 - Η ετήσια συνδρομή είναι 30 €

- Η εγγραφή για νέα μέλη είναι 15 € εφάπαξ συν η επίσημη συνδρομή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ τους ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ και να ενημερώνουν τηλ/κών των Ταμία κ. Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη ή άλλο μέλος του Δ.Σ.

- Από το εξωτερικό, μπορούν να γίνουν εμβάσματα προς τον Σύλλογο στην ALPHABANK, Athens, Greece.
- Beneficiary: Syllagos Ellinon Ethnias, - IBAN: GR 80 0140 4730 47300200205883
- SWIFT ADDRESS (BIC): CRBA GR AA - Επιταγές μπορούν να σταλούν ταχυδρομικώς στο όνομα του Συλλόγου προς: SYLLOGOS ELLINON ETHNIAPIAS P.o.Box 3561 - 102 10 ATHENS, GREECE

Παρακαλούμε τα μέλη να καταβάλουν την επίσημη συνδρομή τους.

Όσοι ενδιαφέρονται να ρυθμίσουν τις καθυστερημένες συνδρομές τους, μπορούν να επικοινωνήσουν με τον Ταμία του Συλλόγου, Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη, στο τηλέφωνο: 6944384423

ΕΔΩ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

Γεώργιος Βαλασκατζής	210 9429425
Θεόδωρος Καλοπαναγιώτης	210 6831945
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη	210 8814359
Παναγιώτης Στεφανίδης	210 8981728
Δημήτρης Πετράτος	211 4049256
Νικόλαος Βοζίκης	210 9812717
Δημήτρης Στραγάλης	694 2051273
Μυρτώ Μυριαλή	6974474223
Αθηνά Φραγκούλη	6936572369

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...**ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ**

...Το 1975 το καθεστώς του Ντεργκ προχώρησε στη δέσμευση περιουσιών και μεταξύ των άλλων δέσμευσε και δυο μεγάλα ακίνητα της Ελληνικής Κοινότητας της Αντίς Αμπέμπας, το κτήριο του Παλιού Σχολείου και το κτήριο της Mosvold. ...Η Ελληνική Κοινότητα, επί Προεδρίας του Νικολάου Γεωργακά, φοβούμενη μη συμβεί το ίδιο και στο Σχολικό Συγκρότημα, «παρέδωσε τα κλειδιά» στην Ελληνική Πρεσβεία. Μάλιστα, η Πρεσβεία μεταφέρθηκε στο Σχολικό Συγκρότημα και εγκαταστάθηκε στο χώρο του Νηπιαγωγείου. Τότε ο εκάστοτε Πρέσβης διόριζε τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Ελληνικής Κοινότητας. Η κανονικότητα επανήλθε μετά την πτώση του Ντεργκ και κατά τη διάρκεια της θητείας του Πρέσβη Βασιλείου Βασσάλου (1992-97). Από τότε ξανάρχισε να εκλέγεται το Δ.Σ. της Κοινότητας, από τη Γενική Συνέλευση των Μελών της.

...Κατά τη διάρκεια της Σχολικής Περιόδου 1975-77, οι μαθητές του Ελληνικού Σχολείου ήταν προβληματισμένοι: οι γονείς τους είχαν μείνει χωρίς εργασία ή αναγκάστηκαν να κλείσουν τα καταστήματά τους. Και το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετώπιζαν, ήταν ότι δεν μπορούσαν να αναχωρήσουν από τη χώρα, γιατί χρωστούσαν φόρους στο Αιθιοπικό Κράτος.

...Στο Μιχείο Γυμνάσιο παρακολούθησαν τα μαθήματα 140 μαθητές, ενώ η Ζέκειος Δημοτική Σχολή είχε 176 μαθητές. Στο Νηπιαγωγείο υπήρχαν 40 παιδιά και στο Οικοτροφείο έμειναν 105 μαθητές. Οι περισσότεροι μαθητές, τού Σχολείου ήταν από μικτούς γάμους. Υπήρχαν και μερικοί μαθητές, Αιθιόπων ευγενών, οι οποίοι ήθελαν τα παιδιά τους να αποκτήσουν την Ελληνική παιδεία. Σύμφωνα με τον καθηγητή Γιώργο Μυλωνά, ο οποίος δίδαξε στο Ελληνικό Σχολείο, τα παιδιά τού Σχολείου ήταν καλά και μελετηρά. Ήταν συμμαζεμένα και φρόνιμα. Δεν αυθαδίαζαν και δεν είχαν προβλήματα μεταξύ τους. Είχαν όμως την ατυχία να ζήσουν μαζί με τους καθηγητές τις παρακάτω τραγικές στιγμές: -Κατά τη διάρκεια της νύχτας και πριν ξημερώσει την 16η Μαρτίου του 1977, οι καθηγητές και οι μαθητές τού Οικοτροφείου άκουγαν πυκνούς πυροβολισμούς στη γειτονιά τού Σχολικού Συγκρότηματος. Το πρώτο μόλις κατέβηκαν να πάρουν το πρωινό τους στο εστιατόριο, αντίκρισαν αξιωματικούς και στρατιώτες, οι οποίοι είχαν καταλάβει το χώρο τους Συγκροτήματος και με τα όπλα στα χέρια ήταν έτοιμοι να πυροβολήσουν όποιον έφερνε την παραμικρή αντίσταση. Οι στρατιώτες είχαν πλήρη εξοπλισμό, ενώ οι αξιωματικοί ήταν με τα περίστροφα στα χέρια.

Τι είχε συμβεί: οι στρατιωτικοί πίστευαν ότι οι νυκτερινοί πυροβολισμοί προέρχονταν από το Συγκρότημα και μάλιστα από τον τελευταίο όροφο του Οικοτροφείου. Τότε οι Διευθυντές τού Γυμνάσιου Γιώργος Βενιζέλος και του Δημοτικού Σχολείου Δημήτρης Συκάς, τους οδήγησαν στους ορόφους του Οικοτροφείου. Εκεί, έλεγχαν τις ντουλάπες, τα κρεβάτια, τις τουαλέτες και τις βαλίτσες των παιδιών. Μετά κατέβηκαν στην αίθουσα τελετών και στα διαμερίσματα των καθηγητών. Οι στρατιώτες με τα όπλα στα χέρια και με το δάκτυλο στη σκανδάλη, βγήκαν έξω από το Οικοτροφείο και συνέχισαν τον έλεγχο στη Νηπιαγωγείο, στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και τους υπολοίπους χώρους του Συγκροτήματος. Το αποτέλεσμα ήταν να μην βρουν κανένα ενοποιητικό στοιχείο. Μετά από δυο ώρες αποχώρησαν άπρακτοι. Οι μικροί μαθητές και ιδιαίτερα οι μαθήτριες όλων των ηλικιών, τρομοκρατήθηκαν και έκλαιγαν απαρηγόρητα.

-Το πρώι της Δευτέρας 2 Μαΐου 1977, οι καθηγητές των Αιθιοπικών Τατσιμπέλι και των Αγγλικών Μοφόκα, έφεραν στους καθηγητές τού Σχολείου μια φοβερή είδηση: «Την Παγκόσμια Ημέρα της Εργατικής Πρωτομαγιάς, επέλεξε το καθεστώς του Ντεργκ, να συλλάβει και να εκτελέσει τρεις χιλιάδες (3.000) φοιτητές, μαζί τους και πολλούς αντιφρονούντες». Η εκτέλεση έγινε κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου. Οι στρατιωτικοί συνέλαβαν φοιτητές και αντιφρονούντες από όλα τα σημεία της Αντίς Αμπέμπας και τους οδήγησαν έξω από την πόλη, όπου και τους εκτέλεσαν».

...Το καθεστώς είχε δείξει πλέον το πρόσωπό του. Στο τέλος της σχολικής χρονιάς, μερικοί καθηγητές επέστρεψαν στην Ελλάδα και πολλοί μαθητές έφυγαν, ακολουθώντας τους γονείς τους, οι οποίοι εγκατέλειπαν τη χώρα με κάθε τρόπο. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το Ελληνικό Σχολείο της Αντίς Αμπέμπας, είχε αρχίσει να συρρικνώνεται.

...Πηγή του παραπάνω άρθρου είναι οι πληροφορίες που μας έδωσε ο Χαράλαμπος Τσιμάς, μέλος του Δ.Σ. της Ελληνικής Κοινότητας, επί Προεδρίας του Νικολάου Γεωργακά και το βιβλίο «ΤΟ ΤΑΡΖΑΝΑΚΙ», του καθηγητή Γιώργου Μυλωνά, οποίος δίδαξε στο Ελληνικό Σχολείο της Αντίς Αμπέμπας, την περίοδο 1975-77.

...Το παραπάνω άρθρο είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Θεόδωρου Ασημακόπουλου, για τη μεγάλη προσφορά του, να χρηματοδοτήσει τη λειτουργία του Ελληνικού σχολείου, την περιόδου του τρόμου. Γι' αυτή μάς ενημέρωσε ο Χαράλαμπος και η Ελένη Τσιμά και μας την επιβεβαίωσε ο Πρέσβης Βασίλειος Βασσάλος.

Σταύρος Ε. Βιγιεράτος

ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

Έφυγαν από κοντά μας:

- Ο **Σπύρος Καρύδης**, διετέλεσε δάσκαλος του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπα, τη δεκαετία του 1960.
- Ο **Βασίλης Καλλιμάνης**, διετέλεσε καθηγητής σωματικής αγωγής του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπα, τη δεκαετία του 1950.
- Ο **Μητροπολίτης Αξώμης Πέτρος** (1979-2018), κατά κόσμον Γεώργιος Γιακουμέλος.
- Ο **Σάθθας Μαμαλίγκας**, από την Αντίς Αμπέμπα, διετέλεσε Επίτιμος Πρόξενος της Αιθιοπίας, στη Ρόδο (1960-70).
- Ο **Φενελών Παρρής**, από την Αντίς Αμπέμπα, διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Ελλήνων Αιθιοπίας.
- Ο **Έντυ-Ανδρέας Κονίνης**, από την Αντίς Αμπέμπα.
- Ο **Ηρακλής Γκρους**, από την Ντίρε Ντάουα.
- Η **Ελένη Κονιζάκη-Σελάσιε**, από την Ντίρε Ντάουα.
- Ο **Κώστας Κωνσταντινίδης**, από την Αντίς Αμπέμπα.
- Η **Ελένη Σολομωνίδου-Ορσέλη**, από την Ντίρε Ντάουα.
- Ο **Χαράλαμπος Τσιμάς**, από την Αντίς Αμπέμπα. Ήταν Μεγάλος Ευεργέτης της Ελληνικής Κοινότητας.
- Ο **Μανώλης Χατζηδάκης**, από τη Ντίρε Ντάουα.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στις οικογένειες τους.

ΔΩΡΕΕΣ

Δωρεές μας έκαναν:

- Ο **Γιώργος Σοϊλεμέζογλου**, εις μνήμην της Νιγατούα (Αυγή) Κούρου και του Χαράλαμπου Τσιμά.
- Η **Αλίκη Αντωνάτου** και ο **Νίκος Αντωνάτος**, εις μνήμην της Μαρίας Γερολυμάτου.
- Οι **Φώτης** και **Τέτου Γιαννοπούλου**, εις μνήμην του Χαράλαμπου Τσιμά.
- Ο **Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης** εις μνήμην του Χαράλαμπου Τσιμά.
- Είς εις μνήμην του **Ηρακλή Γκρους**, οι παρακάτω:
  - Η **Δέσποινα Παπαδοπούλου-Σαθθαϊδη**.
  - Οι **Νικόλαος** και **Σίση Βοζίκη**.
  - Οι **Γιώργος** και **Πόπη Βαλασκατζή**.
  - Η **Κανέλλα Γραμμοστιανού**.
  - Ο **Κωνσταντίνος Σακελλαρίδης**.
  - Ο **Γεώργιος Φράγκος**.
  - Η **Φωτεινή Καρδοβίλη**.
  - Ο **Νικόλαος Γεωργαλής**.
  - Η **Ίριδα Μποσκοπούλου**.
  - Η **Οικογένεια Γκρους**.
  - Υπέρ των σκοπών του Συλλόγου μας
    - Ο **Ξάνθος Λυσιώτης** και η **Μαρία Χατζημιχάλη**.
    - Οι **Γεώργιος** και **Ευαγγελία Μυλωνά**.
    - Η **Ελισάβετ Παπαναστασίου**.
    - Η **Ερμιόνη Γιώτη-Mayer**.
- Ευχαριστούμε τους δωρητές.